

רע"פ 3636/23 - מועתז אבו אלקיעאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3636/23 - א'

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

מועתז אבו אלקיעאן

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (הנשיאה ר' יפה-כ"ץ והשופטים י' עדן ו-י' דינו) בע"פ 56723-05-22 מיום 16.04.2023

בשם המבקש:

עו"ד דרויש נאשף

החלטה

לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש על-ידי בית משפט השלום בבאר שבע (כבוד השופט י' עטר) בת"פ 64331-05-19 מיום 14.04.2022, וזאת לאחר שערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו - נדחה על-ידי בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד הנשיאה ר' יפה-כ"ץ והשופטים י' עדן ו-י' דינו) בע"פ 56723-05-22 מיום 16.04.2023.

בהחלטת בית משפט קמא מיום 16.04.2023 נקבע, כי על המבקש להתייבב לשם ריצוי עונש המאסר בפועל שנגזר עליו - היום, 14.05.2023. חרף האמור, הבקשה שלפניי לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש, הוגשה אך היום, והונחה על שולחני לפני דקות ספורות.

לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, הגעתי למסקנה כי דינה להידחות ללא צורך בתשובה.

בית משפט זה שב וקבע כי אין מקום להגיש בקשות לעיכוב ביצוע "בדקה ה-90" מתוך תקווה כי הדבר יביא לעיכוב ביצוע העונש. כפי שציינה השופטת מ' נאור ברע"פ 2588/12 עבאסי נ' מדינת ישראל, פסקה 3

עמוד 1

(29.03.2012):

"[...] אין מקום להגשת בקשות "בדקה התשעים", מתוך תקווה כי קוצר הזמן די יהיה בו כדי להביא לעיכוב ביצוע העונש. בהקשר זה ציינתי בעבר כי "אפילו סברתי - ואין זו דעתי - כי בקשת רשות הערעור מצריכה תגובה של המדינה, לא הייתי רואה מקום לעכב את ביצוע עונש המאסר בלא קבלת תגובת המדינה לבקשה זו. הבקשה הוגשה ברגע האחרון, ומבלי שצורפה לה תגובת המדינה. אשר על כן, לא היה מקום לעכב את הביצוע על יסוד הבקשה כפי שהוגשה" (רע"פ 4073/05 אסרף נ' מדינת ישראל (27.4.2005); ראו גם: רע"פ 2669/04 לוי נ' מדינת ישראל (4.7.2005)). כדאי שפרקליטיהם של מי שצפויים למאסר יזכרו כלל זה."

בבקשה שלפניי נטען כי "הגשה זו, ביום האחרון, נבעה מטעות משרדית כאשר ההגנה סברה, בשגגה, כי עיכוב הביצוע הינו לתקופה של 45 יום".

ברם, מעיון בפרוטוקול הדיון שהתקיים בבית משפט קמא עולה, כי בסיום הקראת פסק הדין ביקש בא-כוח המבקש "דחייה נוספת [על המועד שננקב בסוף פסק הדין, 30.04.2023 - ח.כ.] של שבועיים לצורך ההתייצבות". בית משפט קמא נעתר לבקשה זו בקבעו כי "המערער [המבקש - ח.כ.] יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 14.5.2023".

בנסיבות אלו, כאשר המבקש עצמו ביקש לדחות את תחילת ריצוי עונשו בשבועיים ימים, מעבר למועד שנקבע תחילה בפסק הדין שהוקרא לו, וכאשר מועד ריצוי העונש נקבע בהתאם לבקשה זו - קשה עד מאוד להלום את טענת המבקש כי הבקשה לעיכוב ביצוע הוגשה אך היום עקב "טעות משרדית".

הבקשה נדחת אפוא. ככל שהמבקש טרם התייצב לריצוי עונש המאסר בפועל שנגזר עליו, עליו לעשות כן באופן מידי וללא כל דיחוי נוסף, כאמור בפסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 16.04.2023.

החלטה בבקשה למתן רשות ערעור תינתן בנפרד.

ניתנה היום, כ"ג באייר התשפ"ג (14.5.2023).

ש ו פ ט